

wárrisewad ja láhhewad omnia Teed, ja
Bággewad sadetafsse ilma Rácta Maismast
árra. Gest temma Silmad on iggaúlhhe
Teed peál, ja ei olle mitte sedda Pimme-
dust eggas Gurma Warjo, kuhho woikid
temma eest Warjule miína need, kes mur-
jatumá Tödd tewad.

S. 386. Weel ütles Eliu: Arwad sa
sedda ðiæfs, et sa olled üttelnud: Mul on
ennam Digust, kui Jummalal; ja et sa
ütled: Mis Kassó saan ma fest, et ma ful
Patto ei te? Wata ülles Taewa pole, ja
mótle járrele! Kui sa Patto teed, mis tah-
had sa Jummasa wasto ettervöötta; ja kui
so ülleastmissi valjo on, mis woid sa tem-
male tehha: ja kui sa ðige olled, mis an-
nad sa temmale, ehk mis saab ta sinno
Ráest? Wata, Jummal on frigeillem, ag-
ga temma ei pólga keddagi: Hålat et jatta
ta mitte Ellusse, agga Willetsattele annab
ta

ta Digust; ei ta pôra ennese Silmi Ðige
peált mitte árra!

S. 387. Temma Silmad on Kunin-
gattega nende Alujärje peál; ta pannib neid
istuma, et nemmad ifka illemaks jáwad.
Ja kui nemmad siis jálle Áhhelattega kinni
on, ja Willetsusse Röiedes wangis, siis
kulutab ta neile nende furja Tödd ja ülles-
astmissi, et nemmad nurjatumast Tööst
peaväd ennast pôörina. Kui nemmad siis
wôtrwad kuulda ja tedda tenida, siis lõppes-
tarwad nemmad ommad Páwad Heaga, ja
ommad Alaastab armisa Ássjadega. Agga
kui nemmad mitte ei kule, siis láhhewad
nemmad Gurma Odda sisse, ja heitwad
Hinge ilma Moistusseta.

S. 388. Wata, Jummal on Keigeüls-
lem, ja meie ei tunne tedda mitte árra.
Temma mürri stab omima Healega imme-
likult, ta tee sured Ássjad, ja meie ei tun-
ne neid mitte árra. Temma ütleb Lum-
mete,